

සාමාන්‍ය කාලයේ දෙවන ඉරිදා - වසර A

යෙසායා 49:3, 5-6; 1 කොරින්ති 1:1-3; යොහන් 1:29-34

“ආරාධනය ලැබීම / ආරාධනය දැනීම”

හැඳින්වීම (Introduction)

වර්ෂ කිහිපයකට පෙර, තරුණියක් තම අධ්‍යාපනය අවසන් කළ පසු කුමන මාර්ගය තෝරාගත යුතුද යන්න පිළිබඳව ඇය කෙතරම් අස්ථිර වූවාද යන්න මට පැවසීය. සෑම මාර්ගයක්ම හැකියාවක් ලෙස පෙනුණද, ඒවා එකවර බරක් විය.

එක් සවසක් ඇය අවිදින්න ගිය විට, කවුළුවක දැල්වෙමින් තිබූ කුඩා දීප්තිමත් පහන් දියරයක් දැකියාය. ඒ කුඩා ආලෝකය ඇයට මෙඳරියය ලබා දුන්නාය.

ඇය අවබෝධ කරගත් දේ මෙයයි:

ආරාධනය ලැබීම යනු තමන්ම මාර්ගයක් තෝරාගැනීම පමණක් නොව, තමන්ගෙන් පිටත සිට ලැබෙන ආරාධනයක්, විශ්වාසයක්, සහාය හා ශක්තිය ද අවබෝධ කරගැනීමයි.

ආරාධනය ලැබීම, ආරාධනය දැනීම — මෙය සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම අදාළ වූ තේමාවකි.

මම ඇයි මෙයට ආරාධිත වන්නේ?

මට ඇයි මෙම මාර්ගයට හෝ අනෙක් මාර්ගයට ඇදී යන්නේ?

මෙය මගේ දක්ෂතා සහ හැකියාවන් නිසාද?

නැත්නම්, මට ආරාධනා කරන, මාව අභියෝගයට ලක් කරන, මාව විශ්වාස කරන, සහ ශක්තිය සහ සහාය ලබා දෙන කෙනෙකු නිසාද?

අද දවසේ දේව වචනය අපගේ ආරාධනය සහ දෙවියන් තුළින් ලැබෙන සාක්ෂිය පිළිබඳව අපට කතා කරයි.

සාක්ෂියක් වීමට, කියන දේ නිවැරදි වීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවේ — එය ජීවිතයෙන් ද සත්‍ය විය යුතුය.

ඒ නිසා අපි අපගේ කතා සහ අපගේ ජීවිත පරීක්ෂා කරමු:

යේසුස් වහන්සේ සැබැවටම මට කවුද?

මම ජීවිතය ජීවත් වන ආකාරයෙන් අනෙක් අයට උන්වහන්සේ වෙත මග පෙන්වන්නෙමිද?

මෙම ආගමික සේවය අපට මෙම ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දීමට උදව් කිරීම සඳහායි — අපගේ යහපත සඳහාම.

අපගේ හදවත් යේසුස් වහන්සේට විවෘත කර, අද උන්වහන්සේ අපට කතා කිරීමට කැමති දේ සවන් දෙමු.

— කෙටි නිශ්ශබ්දතාවයක් —

දේශනාව (Homily):

“බලන්න, දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා: ආරාධිත, ශුද්ධ කරනු ලැබූ, හා යවනු ලැබූ”

බෙරියස පිළිබඳ ළමා කාලයේ පාඩමක්

වර්ෂ කිහිපයකට පෙර, කාන්තාවක් ඇයගේ ළමා කාලයේ මතකයක් බෙදාගත්තීය. ඇය සහ ඇගේ කුඩා සහෝදරයා ක්ෂේත්‍රවල සෙල්ලම් කරමින් සිටියදී, හදිසි කුණාටුවක් ඔවුන් බිය ගන්වා දැමීය. සහෝදරයා තතර වී ගිය නමුත්, ඇය ඔහුගේ අත අල්ලා, “බයවෙන්න එපා, මම ඔයාව මෙනෙත් ගෙනියන්නම්” යැයි කීවාය.

කුඩා වූවත්, ඇය ඔහු ආරක්ෂිතව ගෙදරට ගෙන ගියාය.

පසුව ඇය අවබෝධ කරගත්තේ, ඇය දෙවියන්ගේ රැකවරණය දැකගත් බවයි — ආරක්ෂාව, මග පෙන්වීම, සහ තම ශක්තියට වඩා වැඩි බවක් පෙනෙන කාර්යයක් සඳහා අනෙක් කෙනෙකුට උදව් කිරීමට ලැබෙන ආරාධනය.

මෙම කතාව අද දවසේ ශුද්ධ ලියවිලි වලට සමාන වේ:

අපිත් ආරාධිතයෝය, ශුද්ධ කරනු ලැබුවෝය, යවනු ලැබුවෝය — ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෝකයේ පාප බර දරාගෙන පැමිණි සේ, අපටත් උන්වහන්සේගේ මෙහෙවරට ආරාධනා කරයි.

“බලන්න, දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා”

සුවිශේෂයේ, බැප්තිස්මකාර යොහන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි:

“බලන්න, ලෝකයේ පාපය ඉවත් කරන දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා” (යොහන් 1:29).

මෙය අපට හුරු වචන වුවද, ගැඹුරු අර්ථයක් ඇති වචන වේ.

යොහන් “බලන්න, දූතයෙක්” හෝ “ගුරුවරයෙක්” යැයි නොකියයි — ඔහු කියන්නේ **“දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා”** යැයි.

නිදහස ගෙනෙන බැටළු පැටියා

මෙහි අර්ථය කුමක්ද?

පළමුව, මිසරයේ සිටි ඉශ්‍රායෙල් ජනතාව මනක් කරගනිමු. පාස්කු සමයේ, මරණ දූතයා ඔවුන්ව අතික්‍රම කර යාම සඳහා, එක් එක් පවුලක් බැටළුවෙකු ඝාතනය කළහ. එය වහල්කමින් නිදහසට පත් වීමේ ලකුණක් විය.

එම බැටළු පැටියා ගැලවීමේ සංකේතයක් විය.

යොහන් මෙහිදී පෙන්වා දෙන්නේ — පාපය නම් එකම බලයෙන්, අපව අද්ගෙන ගොස් බැඳ තබන වහල්කමෙන් නිදහසයි.

පසුව, දේවස්ථානයේ බැටළු පූජා පාපයට ප්‍රායශ්චිත්තය සෙවුවද, ඒවා කිසිවක්

මනුෂ්‍යත්වය සම්පූර්ණයෙන් සමගි කර නොහැකි විය.

එය කළ හැක්කේ දෙවියන්ගේ පුත්‍රයාට පමණි.

සෑම ශුද්ධ මෙස්සාවකදීම, මෙම ස්වයං පූජාව අපි සැමරමු, විශ්වාසයෙන් ගැලවීම පිළිගැනීමට අපට ආරාධනා කරමින්.

දුක් විදින සේවකයා

යෙසායාගේ සේවක ගීතය අපට මතක් කරයි:

“ඔහු බැටළුවෙකු මෙන් මරණයට ගෙන යනු ලැබීය... අපට දෙවියන් සමඟ සාමය ලැබෙන ලෙස” (යෙසායා 53:7).

යේසුස් වහන්සේගේ දුක් විදීම සාමාන්‍ය දුක්ඛාත්තයක් නොවේ — එය මිදීමේ ප්‍රේමයයි. වරක් වයස්ගත පාර්ශුද්ධිකයෙක් මගෙන් ඇසුවා:

“මට ශුද්ධ සංග්‍රහය සඳහා අයෝග්‍ය බවක් දැනෙන විට මම කුමක් කළ යුතුද?”

මම ඇසට මෙසේ මතක් කර දුන්නෙමි:

“බලන්න, දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා, ලෝකයේ පාපය ඉවත් කරන වහන්සේ”

යැයි අපට අසා ගන්නා විට, අපගේ පාපයට ප්‍රායශචිත්තය ලබා දී ඇත.

“ස්වාමිනි, මම සුදුසු නොවෙමි...” යැයි ප්‍රතිචාර දීමෙන්, අපි බැටළු පැටියාගේ මිදීමේ අතට අපව භාර දෙමු.

ශුද්ධත්වයට ආරාධිත වීම

පාවුල් අපොස්තුලෝස්, 1 කොරින්ති ලිපියේ, ආරාධනය සහ ගෞරවය අවධාරණය කරයි:

“කොරින්තිනි සිටින ශුද්ධයන්ට... ශුද්ධ වීමට ආරාධිතව” (1 කොරින්ති 1:2-3).

මෙය අපට අශ්වර්‍යයකි!

ශුද්ධයන් වන්නේ තමන්ගේ ගුණාංග නිසා නොව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ශුද්ධ වන නිසාය.

වැරදි කරමින් අරමුණක් ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයෙකු ගැන සිතන්න — ගුරුවරයා ඔහු අත්හැර නොදමයි, ඔහු පෝෂණය කරයි.

ඒ ආකාරයෙන්ම, දෙවියන් අපි සැම කෙනෙකුම — දෙමාපියන්, ගුරුවරුන්, කම්කරුවන්, අසල්වැසියන් — අපි සිටින ස්ථානයේ දීප්තිමත් වීමට ආරාධිත කරයි.

ලෝකයේ අපගේ ස්ථානය වෙනත් කිසිවකුට ප්‍රතිස්ථාපනය කළ නොහැක.

සාක්ෂිය සඳහා පැත්තකට වීම

බැප්තිස්මකාර යොහාන්ගේ කාර්යය වූයේ, යේසුස් වහන්සේ වෙත අනෙක් අයට මඟ පෙන්වීමයි — අවශ්‍ය විට තමන් පැත්තකට වීම.

වරක් වයස්ගත පාර්ශුද්ධික ස්වේච්ඡා සේවිකාවක්, තමා තවදුරටත් වැදගත් නොවන බව සිතමින්, තම කතෙකිසම් පන්තිය තරුණ ගුරුවරියකට භාර දුන්නාය.

පසුව ඇය සොයාගත්තේ — මෙහෙවර ඉදිරියට යන තැන දැක සතුටු වීමේ සතුටයි.

පැත්තකට වීම සාක්ෂිය අඩු කිරීමක් නොවේ — එය මෙහෙවර වර්ධනය වීමට ඉඩ දීමකි.

කරුණාව සහ සාමය — මූලික පදනම

පාවුල් මෙසේ ලියයි:

“දෙවියන් වූ අපගේ පියාගෙන් හා ස්වාමි වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගෙන් ඔබට කරුණාවත් සාමයත් ලැබේවා” (1 කොරින්ති 1:3).

කරුණාව සහ සාමය යනු ක්‍රියාවට පෙර ලැබෙන දානයකි.

දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා වූ යේසුස් වහන්සේ මෙය ආදර්ශ කරයි — බර දරාගනිමින්, මිදීම ලබා දී, පවුල්වල, අසල්වැසි ප්‍රදේශවල, සමාජවල නිදහස ගෙනෙන ප්‍රේමයට සාක්ෂි වීමට අපව ආරාධනා කරමින්.

අතීතය, වර්තමානය සහ අනාගතය එකට බැඳීම

යොහාන්ගේ ප්‍රකාශය අතීතය, වර්තමානය, අනාගතය එකට බැඳේ:

පාස්කු බැටළු පැටියා, දේවස්ථානයේ පූජා, යෙසායාගේ සේවකයා — සියල්ලම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වෙත යොමු වෙයි.

අපගේ ක්‍රිස්තියානි ජීවිතයද එම ගමනයි:

තත්තලේ ආලෝකයෙන්, කුරුසියට, නැවත නැගීසිටීමට, සහ දිගටම පවතින මෙහෙවරට.

යේසුස් වහන්සේව මැංගරියේ සිටින ළදරුවෙක් ලෙස පමණක් දැකීම සම්පූර්ණ කතාව අහිමි කරයි.

දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා සම්පූර්ණයෙන්ම තමන්ම දානය කර, සමඟිය ගෙන, අපට තම ආලෝකය බෙදා ගැනීමට ශක්තිය ලබා දෙයි.

අපගේ ආරාධනය ජීවිතයට ගෙන එමීම

අද මෙය අපට කියන්නේ කුමක්ද?

ඔබගේ ආරාධනය හඳුනාගන්න — ඔබ “ආරාධිතයන්” අතරින් එකෙක්, අත්කාරයේ ආලෝකයකි.

ශුද්ධයෙකු ලෙස ඔබගේ ගෞරවය පිළිගන්න — ගුණාංග නිසා නොව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නිසා.

පවුලේ, රැකියා ස්ථානයේ, හෝ සමාජයේ විශ්වාසවන්ත සාක්ෂියක් වන්න, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අවසන් බර දරාගෙන ඇති බව දැනගෙන.

කරුණාව සහ සාමය පිළිගෙන, ඒවා ඔබගේ ක්‍රියාවන් සහ සම්බන්ධතා මඟ පෙන්වීමට ඉඩ දෙන්න.

දෙවියන්ගේ ප්‍රේමය ජීවිතයෙන් පෙන්වීම

අවසාන කතාව ආරම්භයේ කතාවට සමාන වේ.

තරුණයෙක්, රෝගය සහ ශෝකය හරහා ගමන් කළ මිතුරෙකුට, පවතිමින්, සවන් දෙමින්, යාවිඤා කරමින්, සහාය ලබා දෙමින් උදව් කළේය.

පසුව මිතුරා මෙසේ කීය:

“ඔයා තුළින් මට දෙවියන්ගේ ප්‍රේමය දැනුණා.”

මෙයයි අපගේ ආරාධනය — දෙවියන්ගේ කරුණාව සහ ආලෝකය ජීවිතයෙන් ප්‍රකාශ කිරීම.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෝකයේ බර දරාගත්තේ, අපට දෛනික ජීවිතයේ සාක්ෂිය දරාගැනීමට හැකි වන ලෙසය.

නිගමනය: මෙහෙවරට පිවිසීම

අපි ශුද්ධ සංග්‍රහයට සමීප වන විට, යොහාන් සහ පාවුල් සමඟ මෙසේ ප්‍රකාශ කරමු:

“බලන්න, ලෝකයේ පාපය ඉවත් කරන දෙවියන්ගේ බැටළු පැටියා.”

මෙය අපගේ මෙතෙහි කිරීම, අපගේ සැනසිල්ල, සහ අපගේ ආරාධනය වන්නට ඉඩ දෙමු. නවීකරණය වී ලෝකයට පිවිසෙමු — කරුණාව, සාමය, සහ ආලෝකය අප හමුවන සියල්ලන් වෙත ගෙන යමින්.

ආමෙන්.